

Sähkösanomat

3/2021

TÄSSÄ LEHDESSÄ:

PÄÄKIRJOITUS	3
PUHEENJOHTAJAN TERVEHDYS	4
HOROSKOOPPINURKKAUS	5
SÄHKÖSANOMAT TESTAA - Triplapuikot!	6-9
KYRBONGIN SM 2021	10-11
HAASTATTELUSSA DI JOEL HAKULINEN	12

Pääkirjoitus

Halloween tulee taas. Itselle kyseinen juhla on aina ollut enemmän tai vähemmän mysteeri. Lapsuudessa halloween tuli tutuksi vain suuren ja mahtavan television kautta ja kyllä sitä silloin maalaispoika ihmetteli, kun kerran vuodessa ihmiset menivät kerjäämään karkkia naapureilta. Itselle lähimmät naapurit olivat puolen kilometrin päässä asuvat mummo ja pappa, sieltä sai karkkia, vaikka päivittäin.

Halloweeniin liittyy itsellä eräs hyvin lämmin muisto, kun olin banaaniksi pukeutuneen ystäväni kanssa omakotitalon terassilla Riihimäellä ja juotiin kaljaa taikinakulhosta, samalla kun nykyinen vaimoni temmelsi jossain kaljalaatikko päässään. Ehkä en ole uskaltanut viettää halloweenia enää uudestaan, koska standardi asetettiin kerralla liian korkealle. Kuitenkin kävelevä hedelmä ja Riihimäen yö.

Päätoimittaja suorittamassa
tutkivaa journalismia Lieksassa
Kuva: Lotta Telin

Kauhu on läsnä aina halloweenista puhuttaessa. Kauhu ja kauhistuttavat asiat ovat jokaiselle henkilölle yksilölliset. Siinä missä itse pelkään tyhjää kahvipurkkia ja matematiikan tenttejä, voi joku toinen pelätä hämähäkkejä ja Sähkösanomien päätoimittajaa.

Tein tutkivaa journalismia ja kirjoitin Googlen hakuun *kauhu* ja avasin Wikipedia-artikkelin aiheesta. Sieltä sain selville, että kauhun viehätys muodostuu jännityksen laukeamisen ja vaaran väistymisen aiheuttamasta katarsiksesta. Mitä ikinä se sitten tarkoittaakaan.

En lannistunut, vaikka vastaan tuli sana, jonka merkitystä en tiennyt. Jatkoin syvemmälle Wikipedian uumeniin. Seuraavaksi löysin itseni Wikipedian artikkelista *Katarsis*. Katarsis tarkoittaa äkkinaistä tunnetilaa tai kliimaksia, joka johtaa elämänhalun uudistumiseen, palautumiseen tai voimaantumiseen. Itselleni kauhua aiheutti tyhjä kahvipurkki ja matematiikan tentit. Voin rehellisesti sanoa, ettei kumpikaan ole johtanut elämänhaluni parantumiseen tai voimaantumiseen.

Tällä kertaa lyriikat tarjoaa minun pitkäaikainen suosikkiyhtyeeni Apulanta, kappaleen nimi on **Mato**.

Terveisin Pää Toimittaja

Minä tahdon ulos, tahdon ulos kattilasta
Minä tahdon pelastaa vielä sinutkin kiehumasta
Minä tahdon lentää ulos vessan ikkunasta
Minä tahdon tietää kaiken teidän karkkimaasta
Minähän olen sellainen, joka pahankin karkoittaa

Moi kaikki skiltalaiset ja muut lehteä lukevat!

Syksy on jo pitkällä, lukuvuoden ensimmäinen tenttiviikkokin on jo kaukana takana ja seuraavaan on vielä matkaa. Tässä välissä on siis hyvä aika tehdä yliopistourasi tärkeimpiä päätöksiä ja hakeutua mukaan järjestötoimintaan! Hallitushaku on auki ja ensi vuodeksi on tarjolla toinen toistaan kivempia, mielenkiintoisimpia ja siistimpiä pestejä.

Hallitustoiminnassa parasta on sen monipuolisuus, pestejä on aina sihteeristä tapahtumavastaavaan, opintovastaavasta virvokevastaavaan ja kaikkea siltä väliltä. Jos taas olemassa olevista pesteistä mikään ei tunnu omalta ja mielessäsi on jokin pesti, jonka kiltamme ehdottomasti tarvitsee niin ei muuta kuin hakemusta menemään!

Muistakaa myös, että kun uusi hallitus on valittu, ei mene kauaakaan, kun ensi vuodelle haetaan toimihenkilöitä mukaan hallituksen toimintaan! Se on oiva tapa päästä sisään järjestötoimintaan ja päästä tekemään itselleen mieluisia asioita, mutta kenties myös jotain ihan uutta. Multa voi tulla aina kyselemään hallitustoiminnasta (ja kaikesta muustakin), jos jokin asia mietityttää.

Kävin reilu kuukausi sitten Lapissa latailemassa akkuja, jotta syksyn jaksaa edistää opintoja ja touhuta mukana järjestöjutuissa. Muistakaa tekin kaikki taas pimeyden koittaessa olla armollisia itsellenne, tehdä teille mieluisia juttuja ja ennen kaikkea hakeutua mukaan järjestöjuttuihin!

Kaisa
Skillan puheenjohtaja 2021

Kuva: Olli Tammenlarva

Horoskooppinurkkaus

Oinas: Taas on takana, edessä tai kesken viikko ma-pe 8-16 työtä. Koita jaksaa. Tai älä, jos viikko siis jo takana, sitten valmistaudu seuraavaan. Bää bää.

Härkä: Jännität, onko julkaisemasi lehti hyvä vai ei. Voit kuitenkin ajatella positiivisesti, työsi on jo yli puolenvälin eikä kukaan ole pahoittanut mieltään.

Kaksonen: Olet identtinen, puoli-identtinen tai erimunainen sisaresi kanssa, ei ole neljättä vaihtoehtoa. Tämä ei ole ennuste vaan Wikipedian mukaan fakta.

Rapu: Koita näyttää joskus ihmisille muutakin kuin kova puolesi. Yritä myös hillitä tunteitasi, jos tulee taas olo, että kiehut punaisena.

Leijona: Sinua kunnioitetaan ja ihaillaan, muista kuitenkin totuus. Olet yliarvostettu laiskamato. Pidä silti kulissia yllä viidakon kuninkaana.

Neitsyt: Älä valehtele.

Vaaka: Joudut jälleen kertomaan ihmisille asioita, jotka saavat heidät pettymään. Pääosin kohtaat raskaita persoonia, pääsisikö valehtelemalla helpommalla?

Skorpioni: Jos tuntuu, että ihmiset kaikkoavat ympäriltäsi, muista tarkastella omaa toimintaasi. Oletko ollut liian piikittelevä?

Jousimies: Koet olosi turhaksi. Johtuuko se siitä, että aika on ajanut ohitsesi? Sinut on korvattu pyssymiehellä.

Kauris: Älä ota liian raskaasti, jos jotkut taas kutsuvat sinua isokokoisemman sukulaisesi nimellä. Näytä heille häntäsi, sen avulla sinut tunnistaa.

Vesimies: Saatat kokea identiteettikriisiä. Et tiedä oletko henkilö vai yksi neljästä elementistä. Vastaus löytyy puolivälistä, nimikin sen kertoo.

Kalat: Varo, sinua yritetään huijata. Muista sanonta ”Älä purematta niele”. Jos joudut huijauksen uhriksi, sinut vedetään suuntaan, johon et halua.

Päätoimittaja vastaa täysin horoskooppien sisällöstä ja aiheuttamista mielipiteistä. Voit osoittaa mielipiteesi Telegramissa @TTelin

SÄHKÖSANOMAT TESTAA - Triplapuikot!

Teksti ja kuvat: Adam Zeidan ja liro Parhankangas

Tampereen yliopiston Hervannan kampuksen käytäviä kohisutti keskiviikkopäivänä odottamaton uutinen. Kampuksen kaikissa ravintoloissa oli tarjolla samana päivänä kalapuikkoja! Kansan syvien rivien lammasmaumojen pohtiessa, mitä seitiä tänään lounaaksi söisi, otti Skillan ja Ykin tutkivan journalismin alainen puikotusjaosto asiakseen selvittää välittömästi ja puolueettomasti, mistä Hervannassa saa parhaita 2,70€ hintaisia kalapuikkoja. Tehtävään lähetettiin valioyksilöt, kokeneet opiskelijaruuan mussuttajat Adam ja liro.

Arvostelu päätettiin yksissä tuumin toteuttaa kokonaisvaltaisena ravintola-arvosteluna, arvostelun pääpainon ollessa kuitenkin itse päätuotteessa, stiku de fisussa. Kuitenkaan, kuten kokonaisvaltainen hyökkääjä ei voi unohtaa puolustuspeliä, ei myöskään kokonaisvaltainen kala-annos toimi ilman oivallisia lisukkeita. Tämän vuoksi lopulliseen arviointiin vaikuttivat kalapuikkojen lisäksi myös kastike, lisukkeet sekä ravintolan yleinen feng shui.

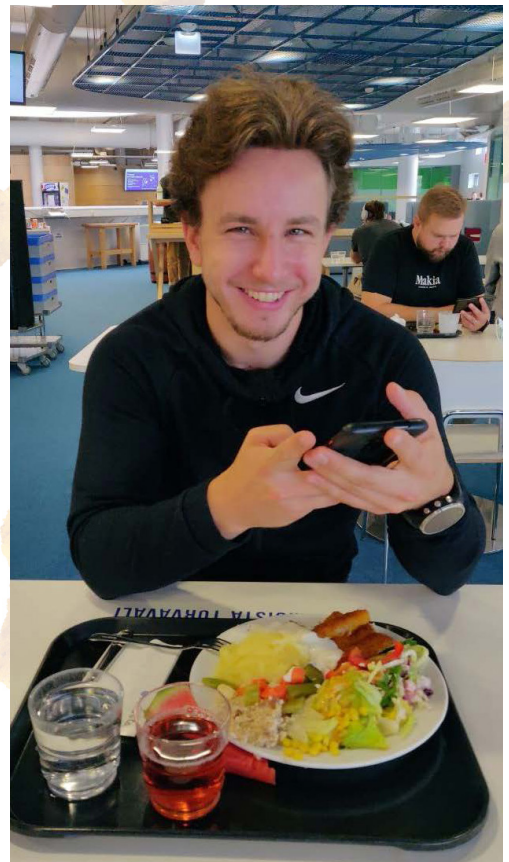
Arvostelu aloitettiin Tietotalossa sijaitsevasta Hertsistä. Hertsin listalla oli tarjolla "rapeita kalapaloja", joka ei käytännössä katsoen ole klassinen kalapuikko. Raatimme jäsenet eivät kuitenkaan ole mitään ruokapuristeja, ja raati ehdottaakin, että jokainen leivitetty kalanpala olisi teknisesti ottaen tarpeeksi kalapuikko, ollakseen kelpoisa osallistumaan kalapuikkoarvosteluun.

Hertsissä arvostelijoiden silmää miellytti ennen kaikkea Hertsin normaaliin, heikkoon tasoon nähden laaja ja laadukas salaattipöytä. Kivelliset oliivit toivat Hertsille positiivisen erityismaininnan.

Itse ruoka aiheutti kaksijakoisia tuntemuksia. Perunat olivat kuivia ja kalapalat eivät olleet nimensä mukaisesti rapeita, vaan sen sijaan kosteita ja löysiä. Kuitenkin näitä suuria kalapaloja sai Hertsissä lautaselleen nostaa kokonaista kolme kappaletta, mikä tuntui varsin suurelta annoskoolta. Kyllä tällä väsynyt opiskelija onnistuu pulansa kaikottamaan. Pureskeluprosessia vauhditti erinomaiseksi kehuttu tartar-kastike.

Kuitenkin itse main dish eli main fish oli tällä kertaa valitettavan keskinkertainen. Hyvästä yrityksestä Hertsi ansaitsee asiantuntijaraadiltamme 2,5 / 5. Tough but fair. Älkää silti syökö Hertsissä, sillä Sodexo on riistofirma ja paska vankilalafka. Googlatkaa vaikka.

Seuraavaksi suuntasimme yhdysputkea pitkin kohti Kampusareenaa ja Fazerin maan kuulua Reaktori-ravintolaa. Erilaiset yliopistofuusiot ja fissiot kokeneena tämä Kampusareenan painekattila ei kuitenkaan kylmähermoista raatiamme hetkauttanut. Puikot lautaselle ja menox.

Reaktorin linjastosta on sanottava se, että oli laatu lautasella mikä tahansa, niin määrä ainakin parhaansa mukaan yrittää sitä kompensoida. Salaattipöydän valikoima oli suunnattoman suuri ja arvosteluraatimme iloksi sieltä löytyi myös jälkiruokaa vesimeloniviipaleiden muodossa. Lisäksi Reaktorissa oli kuivien perunoiden sijasta linjastolla ihka oikeaa PERUNAMUUSIA. G fucking g. Huutista Hertsille.

Itse kalapuikot olivat tällä kertaa oikeita kalapuikkoja. Lisäksi ne näyttivät todella maukkailta, sillä niissä oli rapea ruskeahko pinta ja kauniin näköinen leivitys. Näitä herkkupatukoita sai lautaselleen ottaa 5 kappaletta, ja näin myös teimme.

Puikot maistuivat juuri niin hyviltä kuin näyttivät, ja täyteläisen perunamuusin kanssa ne muodostivat toisiaan täydellisesti tasapainottavan, harmonisen parin. Lisäksi epäilyttävältä näyttänyt Reaktorin special kermaviilikastike osoittautuikin edelleen annosta kauniisti täydentäväksi viimeiseksi silaukseksi.

Ainoa asia, joka kykeni häiritsemään tätä vivahteikkaiden aromien tanssahtelua makunystyröiden kukkakedolla, oli salaattipöydän kokeellinen erikoisuus, vehnäinen rusina-kanelisalaatti. Tämä vähintäänkin arveluttavalta näyttänyt lisuke maistui siltä, kuin joku olisi sekoittanut koko joulun samaan ruokalajikkeeseen ja sen jälkeen vienyt sen kissan ruuansulatuksen läpi. Ei todellakaan jatkoon. Kansalaiset, varokaa tätä.

Joka tapauksessa Reaktori jätti raatiimme lähtemättömän vaikutuksen ja sai puikoistaan raatiimme jäseniltä 4/5 sekä 5/5. Näin ollen loppuarvosanaksi näille rapsakoille herkkupötkylöille saadaan 4,5 / 5.

Viimeisenä vaan ei vähäisimpänä seurueemme suuntasi kohti Konetalossa sijaitsevaa Juveneksen Newton-ravintolaa. Odotukset olivat korkealla, sillä onhan Newton kummankin koeponnistajamme vakioravintola kampuksella.

Ensinäkemältä asetelma oli vakuuttava, sillä laajan salaattipöydän lisäksi tarjolla oli sekä riisiä että yrttisiä lohkopurunoita. Molemmat sankarimme valitsivat tällä kertaa rasvasta kiiltävät lohkot, pysyen täten uskollisina vallitsevalle perunalinjaukselle arvosteluissa.

Itse kalapuikot näyttivät linjastolla hieman Reaktorin puikkoja pienemmiltä, mutta lähes yhtä houkuttelevilta. Näitä puikkoja sai kuitenkin lautaselleen nostaa 6 kappaletta, joten kokonaishyötynä molemmista ravintoloista saanee suurin piirtein saman verran uppopaistettua jauhua sekä kalaan verrattavissa olevia aineita. Kulmien kohottelua aiheutti kuitenkin ei-niin-perinteinen sweet chili -kermaviilisoosi, jota epäilimme heti alusta asti, mutta jonka tahdoimme silti niin kovin malttamattomasti päästä testaamaan.

Syödessä huomio kiinnittyi itse kalapalan karkeaan, jopa halvalta ja teolliselta vaikuttavaan rakenteeseen. Pilkkooessamme kalaa huomasimme lihan olevan sisältä harmaata massaa, jota ei todellakaan kalaksi osaisi tunnistaa. Erikoiselta maistuvan sweet chili -kastikkeen kanssa tämä yhdistelmä ei varsinaisesti makuaistiamme hivellyt, mutta eipä kevyt urheilu leukatreenin muodossa mahdollittoman tuskallinen prosessikaan silti ollut. Summa summarum: Newtonin puikot maistuivat ja tuntuivat varsin sahajauhoisilta.

Mutta olemmeko me yhteiskunnan syöttöporsaات parempaa ansainneetkaan? Onko opiskelijaruuan tarkoituksena olla nautinto vai enemmänkin suoritus? Meidän mielestämme ehdottomasti nautinto, ja siksi olimme Newtoniin jopa hieman pettyneitä.

Ykin vahvistuksemme antoi silminnähtävän harmistuneena puikoille arvosanaksi 2/5 kun taas Adam antoi ravintolalle varovaisen optimistisen 3,5 / 5. Näin ollen Newtonin kalapuikko sai keskiarvon perusteella arvosanaksi 2,75 / 5. Korkeimmat arvosanat tässä ravintolassa saivat kuvassa näkyvät, Adamin ylähuulen päällä sijaitsevat kalapuikot: 6/5, take-away-mahdollisuudesta iso plus!

Kehotamme silti kanssaopiskelijoitamme käyttämään Juveneksen palveluita, onhan kyseessä Meidän Opiskelijoiden omistama yritys. Maksettu mainos päättyy.

Kokonaisuutena testi oli ennen kaikkea hyödyllinen sekä kansakuntaa ja isänmaata palveleva. Emme kuitenkaan voi vakavasti suositella kenellekään kolmen lounaan nauttimista päivässä, sillä empiirisen tutkimuksemme mukaan se sattuu mahaan.

Kalapuikkoarvostelun voittajaksi selvisi siis ylivoimaisilla pisteillä Adam, rapeana kakkosena Reaktori. Raati aikoo silti jatkossakin syödä Newtonissa.

Sähkösanomien tutkivan journalismin kesäpojat kiittävät ja kiittaavat.

Kyrbongin SM 2021

Teksti: Simo Soininen

Seuraava tekstinpätäkä kopioitu tapahtuman kuvauksesta, tällä vois olla hyvä alottaa: Kyrbong on Lexican kehittämä ja vuosien varrella huolellisesti hioma ulkopelien timantti, joka viihdyttää ja hajottaa opiskelijoita vuosi toisensa jälkeen. Pelissä yhdistetään beer pongin ja kyykän parhaat puolet ja mitataan, ketkä ovatkaan tänä vuonna nopein ja janoisin joukkue.

Oli torstai 30.9. herran vuonna 2021. Kello lähenteli neljää ja Eteläpuisto alkoi täyttyä haalarikansasta. Pian käytäisiin taistoon Kyrbongin SM-tittelistä. Ilmassa oli suuren urheilujuhlan tuntua.

Oma joukkueeni, Röiuccot, oli valmistautunut kilpailuun huolellisesti, eli olimme pelanneet kyrbongia kerran aikaisemmin. Paikalla oli kuitenkin joukkueita, joiden otteet kielivät pitkän peliuran huippuunsa hiomista taidoista. Huhuttiinpa, että erään joukkueen riveissä pelaisi jopa lajin keksijöitä!

Turnaus käynnistyi karsintaotteluilla, joita pelattiin kolme kappaletta. Näiden otteluiden perusteella neljän joukkueen alkulohkosta pääsisi jatsoon kaksi joukkuetta. Meidän osaltamme karsinnat lähtivät käyntiin valtaisalla onnistumisella voittaessamme ensimmäisen ottelumme. Toinen karsintaottelu päättyi häviöömme ”jatkoajalla” eli heittokisassa. Viimeinen karsintaottelu päättyi jälleen voittoon, joten ei muuta kuin jännittämään tulostaululle jatsoon pääsyä. Pitkällisen (todellisuudessa aikaa meni ehkä vartti), hermomme äärimmilleen pingottaneen odotuksen jälkeen saimme kuulla riemu-uutisen: olimme jatkossa! Samalla kuulimme, että seuraavaan peliimme oli aikaa lähes tunti, joten päätimme juhlistaa jatsoon pääsyä saunomalla Tarzanissa, joka oli tapahtumaa varten raahattu paikalle. Nauttiessamme löylyistä sai eräs joukkueemme jäsenistä mitä mahtavimman ajatuksen: ”Pelataan hei seuraava peli näissä saunavermeissä!” Niinhän siinä sitten kävi.

Kuva: TT-kamerat, Jere Aho

Seuraava pelimme päättyi voittoon, ja syy oli meille kaikille selvä: omintakeiset peliasumme. Menestyksestä innostuneena päätimme noudattaa lopputurnauksen (eli maksimissaan kolme peliä) seuraavanlaista taktiikkaa: kaiken pelien ulkopuolisen ajan saunoisimme, ja pelit pelattaisiin tässä voittoisassa asusutuksessa. Tämä helpotti järjestäjien työtä merkittävästi, sillä meitä ei tarvinnut etsiä pelin alkaessa kaukaa. Riitti kun hihkaisi saunan lähetyvillä ”Röiuccojen peliin viis minuuttia!” ja nelihenkinen joukkueemme rymysi ulos saunasta ölinän ja öyhötyksen saattelemana. Tämä osoittautui menestyksekkäämmäksi strategiaksi kuin Sekoilu-joukkueen ”Heitetään lujaa. Ei taidolla, vaan voimalla” tai Reettorit ry:n ”Juodaan v*****i ja vähätellään taitoja”.

Lopputurnauksemme oli kuin satukirjasta. Heittokätemme oli viritetty juuri olosuhteiden vaatimalla tavalla, ja juotavat tyhjentyivät ennätysmäistä tahtia. Meidän oli vaikea uskoa tilannetta todeksi, kun kuulimme päässeemme finaaliin, jossa vastassamme olisi lajin keksijöistä koostuva joukkue! Tähän titaanien taistoon valmistauduimme aivan kuten muihinkin peleihin sinä iltana, mitä nyt ehkä heitimme löylyä tavallista raivoisammin.

Kuva: TT-kamerat, Jere Aho

Illan finaalin kaltaista pelaamista ei oltu nähty koko Kyyrpongin historiassa! Joukkueemme sai aloitusvuoron, jonka pelasimme omasta mielestämme todella hyvin, mitä nyt vastustaja sai yhden ylimääräisen pallon erään meistä juotua liian pitkään. Jokaisen tölkki oli alle puolivälin, ja aloimme pitää voitonmahdollisuuksiamme olemassa olevina. Vastustajamme palautti meidät kuitenkin nopeasti maanpinnalle. Heitot lähtivät äänivallia järisyttävällä nopeudella ja erehtymättömän tarkasti. Heittojen voimakkuus sinkosi tölkkejä ulos pelialueelta yleisömereen, josta niiden löytäminen oli lähes mahdotonta. Kasatessani tölkkejä takaisin viivalle epätoivon vimmalla, jäi vastustajille aikaa lähes nautiskella juomistaan. Yllättävää kyllä, hopeasija ei harmittanut ollenkaan, saimmehan mekin pullon kuohuvaa juhlistaaksemme, eikä jäänyt epäilystäkään, etteikö mestaruus olisi mennyt heille, kenelle se kuului. Meidän kaltaisellempa kilpailun mustalle hevoselle hopea oli ehdottomasti voitettu, ei hävitty. Juhlistimme tätä menemällä kultamitalistien kanssa saunaan.

Kyyrpongin SM-kisat oli mahtava tapahtuma, jota suosittelen kaikille. Ensi keväänä on tulossa MM-kilpailut, jotka tulevat varmasti olemaan vielä huikeampi elämys.

Kuva: TT-kamerat

Haastattelussa DI Joel Hakulinen

Haastattelu: Pää Toimittaja

- Mitä kuuluu?

Hyvää kuuluu totta kai.

- Mitä teette työksenne?

Olen töissä Hitachi Energyllä etunurtsin toisella puolen Hermia 11:ssä ja puuhasteleen pääosin DMS600 käytöntuki-järjestelmän kanssa.

Hommiin kuuluu mm. olemassa olevien järjestelmien ylläpito ja uusien pystytys. Työssä yhdistyy sähkövoimatekniikka ja kaikenlaiset ATK taidot.

Lisäkysymyksiä voi esittää mulle tai Hitachi Ambassador Lallille ja alkuvuoden yritysmessuilla pääsee kyselemään myös!

- Miksi aikanaan TTY ja nimenomaan sähkötekniikan opinnot?

Olin melko pian lukiossa aloittamisen jälkeen varma, että tekniikka kutsuu vaikkei ala heti ollutkaan selvä.

Alusta alkaen oli tiesin kyllä, että kemia ei kiinnosta ja sähköfysiikan kohdalla tiesin mikä on ensimmäinen hakukohde!

-Onko elämää valmistumisen jälkeen?

Elämä ei todellakaan lopu valmistumiseen, mutta alkää silti turhaan kiirehtikö pois yliopistolta.

Nyt kun kaikki päivät eivät mene kiltahuoneella notkuessa, niin huomaa että vapaa-aikaa voi käyttää järkevämminkin :D.

Itse ainakin huomasin, että valmistumisen jälkeen tulee panostettua taas harrastuksiin, jotka jäivät vähemmälle huomiolle opiskelun ohella.

Vastaavasti sosiaalinen elämä kieltämättä koki kolauksen, kun ei päivittäin törmää kavereihin yliopiston käytävillä, kiltahuoneilla ja tapahtumissa.

- Onko mikään asia päässyt yllättämään näin valmistumisen jälkeen?

Valmistumisen jälkeen yllätti, miten äkkiä tottui olemaan muualla kuin kampuksella.

Omalla kohdalla toki vaikuttaa sekin, ettei kampuksella juuri päässyt hengailemaan yli vuoteen ennen kuin valmistuin.

-Mitä kaipaavat eniten opiskeluajalta?

Ehdottomasti kavereiden kanssa kamppuksella hengailua ja lähes täydellistä vapautta päättää omasta vapaa-ajasta.

Opiskellessa oli aina aikaa hauskanpitoon, vaikka harkkatyöt ja tentit aina periodien päätteessä kostivatkin.

Tuollaisessa hallitussa kaaoksessa oli tietynlaista hohtoa.

Tarina kuvan taustalta?

Kuva on oman fuksivuoteni (2016) keväällä järjestetyistä Sporttisitseistä.

Juuri tuon kuvan taustalla ei valitettavasti ole kummempaa tarinaa ainakaan muistaakseni, mutta olin tottakai pukeutunut teeman mukaisesti ja laittanut ylleni mm. aivan liian pienet shortsit 70-lukuiseen tyyliin.

Samoilla sitseillä muuan skillan tätihammo suolasi minut kyllä lavalle bändin aloittaessa. Yleisön harmiksi.

-Top 3-opiskelumuistot

Erittäin vaikea päättää nämä, koska opiskellessa tuli osallistuttua todella moniin hauskoihin tapahtumiin ja arkikin oli melkein juhlaa.

Alla pari ensimmäisenä mieleen tullutta, mutta lisäksi kaikki vuosijuhlat yms. ovat jääneet kyllä hyvin mieleen.

Fuksivastaavavuoden kastepäivä. Oli mahtava filis viedä omat fuksit koskeen ja jatkaa juhlapäivää saunalla hyvässä hengessä.

Tuli samalla opittua, että Soutupaviljongin saunaan mahtuu n. 60 ihmistä vaikka tarkka määrä onkin unohtunut.

“Seitinohuet päiväkännit”

Eräänä täysin tavallisena päivänä kävelin Skiltaan n. puolen päivän aikoihin ajatuksena kysellä ruokaseuraa.

Täysin odottamatta Jari, Jukka ja Mervi seisoivat katetun beerpong pöydän ääressä vain tuijottaen ovea kohti.

Kukaan ei sanonut mitään, mutta sokeakin olisi nähnyt että pöydän äärestä puuttui yksi henkilö ja tyhjiys piti paikata.

Tätä seuraavan 14 tunnin aikana tapahtui vaikka ja mitä hauskoja asioita, ja koko päivä on semmoinen mikä ei olisi missään muualla voinut tapahtua.

**Koska emme vieläkaan
keksineet takakanteen
mitään:**

**Kiitos että luit :-)
terveisin,**

